

Vršovice 11.12.2011

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti, vítám vás na bohoslužbách v 3. neděli adventní pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 273 sl.1

Introit: Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha! Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Iz 40,3b.10a

Píseň: 259

Modlitba: Pane Bože, děkujeme, že si nás zveš v době adventu k sobě. Děkujeme, že díky Tvému pozvání se smíme sejít v této modlitebně, ve společenství Tvého lidu, do kterého smíme patřit a že tu smíme přijímat ujištění i se navzájem povzbuzovat, že jsi přišel i do našeho života a provázíš nás v každý okamžik.

Děkujeme, že se i dnes smíme učit rozpoznávat Tvé stopy v našich všedních dnech, v našich radostech i trápeních. Děkujeme, že se smíme učit rozpoznávat Tvůj výhled do budoucnosti, která se nám tak často zastírá. Děkujeme, že to vše smíme nacházet ve svědectví Tvé cesty za člověkem v Ježíši z Nazareta, kterého jsi i nám poslal s nabídkou Tvého života.

Máme radost, že tomuto svědectví otevíráš nová a nová srdce, že lidé směji slyšet ujištění i nárok, že naše životy patří Tobě. Navzdory vši bolesti a nepochopení, navzdory naší slabosti a nevěře - smíme slyšet, že Ty dáváš svůj výhled. Že nabídka Tvé milosti naplňuje smyslem naše dny. Že ukazuješ k daru nejvzácnějšímu - daru života, který smíme přijímat v Ježíši Kristu.

Za to vše Ti děkujeme a prosíme Tě, abychom toto svědectví nezůstávali dlužni svým blízkým i lidem okolo nás.

Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá:

Čtení: Lk 1,26-38

Píseň: 680

Text: Ř 8,1-11

Haleluja. Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově. Haleluja. Ž 145,18

Bůh povolává k úkolu, který pro Marii připravil. A evangelista Lukáš nám před očima vykresluje situaci, která má moc co mluvit do našich životů. Bůh povolává k účasti na ději, který připravil pro člověka. Nás povolává k účasti a my jsme, stejně jako Marie, celí zaskočení. „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Toto oslovení se přece nemůže týkat Marie! Mladé, bezdětné dívky. Jeden každý fakt z předchozího Mariina popisu ono oslovení prostě vylučuje. Mladá v době opačné té naší, kde je mládí božstvem. Bezdětná v židovském prostředí, kde je dítě požehnáním. Žena ve společnosti silně patriarchální. „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“

A my? Cítíme se právi tomu, aby nás anděl pozdravil pozdravem plným naděje? My, zmatení lidé uprostřed zmatené doby. My, církve, celí roztřesení, jestli budeme zítra zajištěni. My - a úkol od Boha? Ano, jsou tu mnohá ALE, která můžeme vyslovit. Stejně jako Marie, stejně jako Zacharjáš, stejně jako Abraham se Sárou a další a další. Vždyť jsme jen lidé a jsme omezeni vnějšími i vnitřními limity. „Jak se to může stát?“ na biblických hodinách probíráme Pavlovu epištolu do Říma. Kdybychom otevřeli 7. kapitolu, text, který předchází textu, který jsme dnes četli, uslyšeli bychom hlubokou výpověď lidské bezmoci: „Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo. Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím; když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy. Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?“

Ne, my přece skutečně nemůžeme být těmi, kdo by měli být povoláni do Božích dějů. A nemůžeme to svádět na objektivní okolnosti, na danosti, do kterých jsme se narodili, na objektivní moc hříchu, která je nad námi a která nás znehodnocuje pro Boží úkol. Hřích je i naše jednání, naše chyby, naší křivdě druhému člověku, v naší soběstřednosti. Jsme si toho spolu s apoštolem dobře vědomi a zmocňuje se nás beznaděj. Je vůbec možná změna?

A přece tu zaznívá: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Přece i nás zve náš Pán do děje, který otevírá pro člověka. Který On otevírá pro člověka. Je možná změna, protože Pán Bůh vstupuje do lidského života. To jasně vyjadřuje anděl odkazem na Ducha Božího: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní.“ A všimněme si, že apoštol Pavel vlastně ujišťuje o naději stejnou argumentací - je tu naděje, protože

Hospodin vstupuje do lidského života. „Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.“

Ten zvláštní text z Lukášova evangelia, ve kterém jsou propleteny naplnění zaslíbení a výzva, povolání, nás vede k Pavlovu textu, který před námi otevírá možnost života v Duchu svatém. Vždyť „Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.“ Zjednodušeně řečeno - z Boží milosti v Ježíši Kristu si můžeme být jisti, že je možné žít jinak než podle pravidel, které nás děsí, ale ze kterých se nejsme schopni vymanit.

Vždyť právě o tom je advent, o důvěře, že takový život je možný. Že jej smíme očekávat, protože Bůh v Ježíši Kristu přišel a přichází.

Marie odpověděla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ A začaly se dít věci. A apoštol Pavel před námi otevírá možnosti podle toho, co odpovíme my.

Jsme uprostřed adventu, jsme válcováni naprostým nepochopením vánoční zvěsti a najednou se před námi osobně otevírá nabídka. Otevírá se před námi zaslíbení života s otázkou, chceme-li ji přijmout. Z těch Ježíšových titulů, které použil evangelista Lukáš i z církevního hymnu, který použil apoštol Pavel, zřetelně slyšíme, že tento nabízený život je něco výjimečného. A přichází pro nás. Tento život nás zve do svého prostoru. Nemusíme zůstat mimo. Nic z našich kvalit nebo ne-kvalit nás z něj nevyklučuje. To jsme jasně slyšeli v obou našich dnešních textech.

Ale - tato nabídka je zároveň výzvou. Tak jako pro Marii. Ono je možné žít po svém. Kdybychom dotáhli situaci oslovení Marie ad absurdum, ona mohla odmítnout. Tato možnost tu prostě je. Apoštol Pavel jasně říká - je možné žít po svém. Nemusíme vstoupit. Ale - pak pro nás neplatí ono zaslíbení života. Apoštol to vyjadřuje tvrdě: „Kdo nemá Ducha Kristova, ten není Jeho“. A rozhodně tu nemluví o církevní příslušnosti.

My však toužíme po životě. Po skutečném životě. A jsem hluboce přesvědčen, že po něm touží lidé kolem nás. Že touží po skutečné zvěsti adventu, zvěsti Božího příchodu. Otevření Božího děje pro člověka.

A tak přijměme tuto Boží nabídku. Otevřeme se naději zvěsti těchto dnů. Buďme svědectvím všem, kdo naději ztratili. Vždy pro nás všechny platí:

„Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.“ Amen.

Píseň: 262

Přímluvná modlitba:

Ohlášky

Poslání: Ježíš řekl: Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese ovoce mnohé; neboť beze mne nic nemůžete učiniti.

J 15,5

Požehnání: Zpívejte Hospodinu novou píseň, vždyť před očima všech národů zjevil svou spravedlnost a nezapřel své milosrdenství. Ať vás jeho milost, láska a pravda provázejí, kamkoli zamíří vaše kroky; Boží pokoj ať prozáří vaše dny a vede vaše cesty.

Píseň: 200